

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 630/2026
10.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Јасмине Васовић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљене Тијане Драгојловић, због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 9) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљене Тијане Драгојловић, адвоката Дејана Мраковића и Мирка Радовића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К.бр.7/25 од 02.02.2026. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 155/26 од 26.03.2026. године, у седници већа одржаној дана 10.06.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљене Тијане Драгојловић, адвоката Дејана Мраковића и Мирка Радовића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К.бр.7/25 од 02.02.2026. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 155/26 од 26.03.2026. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку К.бр.7/25 од 02.02.2026. године окривљена Тијана Драгојловић је оглашена кривом због извршења кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 9) КЗ и осуђена је на казну затвора у трајању од 13 (тринаест) година у коју јој се урачунава време проведено у притвору од 26.11.2024. године до 21.02.2025. године, као и време по изреченој мери забрана напуштања стана, уз примену електронског надзора почев од 21.02.2025. године па до правноснажности пресуде, односно до упућивања окривљене на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе, а коју ће издржати по правноснажности пресуде.

Истом пресудом окривљена је обавезана да на име трошкова кривичног поступка плати Вишем јавном тужилаштву у Чачку износ од 260.484,90 динара, а суду износ од 87.435,00 динара, као и да на име судског паушала плати суду износ од 20.000,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 155/26 од 26.03.2026. године усвојена је жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Чачку, па је преиначена пресуда Вишег суда у Чачку К.бр.7/25 од 02.02.2026. године у погледу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу окривљену Тијану Драгојловић због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 9) КЗ, за које је оглашена кривом првостепеном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година у коју јој се урачунава време проведено у притвору од 26.11.2024. године до 21.02.2025. године, као и време проведено на извршењу мере забрана напуштања стана почев од 21.02.2025. године па до правноснажности пресуде, односно до упућивања окривљене на издржавање казне затвора, док је заједничка жалба бранилаца окривљене Тијане Драгојловић одбијена као неоснована и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљене Тијане Драгојловић, адвокати Дејан Мраковић и Мирко Радовић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због повреда одредаба члана 395. став 4. тачка 3) ЗКП и члана 54. КЗ, са предлогом да Врховни суд сходно члану 492. ЗКП укине у целини пресуде Вишег суда у Чачку К.бр.7/25 од 02.02.2026. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 155/26 од 26.03.2026. године и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, те да позове браниоце окривљене на седници већа ради присуства истој.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости бранилаца окривљене у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, браниоци окривљене Тијане Драгојловић као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводе повреду одредбе члана 395. став 4. тачка 3) ЗКП, истицањем да је суд неправилно одбио доказне предлоге одбране и то да се одреди ново вештачење судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду или Крагујевцу на околности душевног здравља окривљене и да се обави

ново вештачење од стране Института за судску медицину Медицинског факултета у Београду или Крагујевцу на околности тачног узрока смрти детета АА, погрешно налазећи да су наведени доказни предлози усмерени на одуговлачење поступка, уз изношење при томе од стране бранилаца сопствених разлога због чега је у конкретном случају суд требало да одреди ова вештачења. Поред тога, браниоци окривљене као разлог подношења захтева наводе и повреду одредбе члана 54. КЗ, при чему у поднетом захтеву не указују у чему је то конкретно суд прекорачио границе свога овлашћења приликом изрицања кривичне санкције окривљеној, већ својим наводима да је суд приликом одмеравања казне погрешно окривљеној као отежавајућу околност ценио чињеницу да је лишила живота своје дете АА на свиреп и подмукао начин, обзиром да суд током поступка није утврдио да ли је дете било изложено патњама и да ли је исте објективно осећало, при чему по браниоцима ова чињеница не произилази из налаза и мишљења вештака обдуцента др Љубише Божића, по налажењу Врховног суда, браниоци фактички и суштински указују на повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да браниоци окривљене нижестепене пресуде побијају због повреда одредаба члана 395. став 4. тачка 3) и члана 441. став 1. ЗКП, а које повреде одредаба ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеној и њеним браниоцима због повреде закона, то је Врховни суд захтев бранилаца окривљене оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљене Тијане Драгојловић, адвоката Дејана Мраковића и Мирка Радовића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић